

Familie Van Rossum

Het bedrijf van de familie Van Rossum is gespitst op lage bewerkingskosten. De aandacht voor mechanisatie gaat in Goudriaan niet ten koste van de koe.

Aantal koeien:	104
Melkproductie:	870.000 kg
Hoeveelheid land:	62,5 hectare
Productie per koe:	8726 4,22 3,44

Henny, Herman, Anita en Dirk van Rossum

De blokkendoseerwagen kost weinig brandstof

Zelf ontworpen bekapbox

Overgangsfase met stro in de ligboxen

Een loods vol machines en toch lage bewerkingskosten

Dirk van Rossum scoort de laagste bewerkingskosten van zijn studieclub

Voordelig bewerken

Een loods vol machines en toch de laagste bewerkingskosten van zijn studieclub. Dirk van Rossum uit Goudriaan besteedt nog geen 500 euro per jaar aan de loonwerker. Kneuzen, hakselen of mengen van gras is taboe. 'Waarom eerst de prik eruit halen en vervolgens een paar duizend euro besteden aan graszaadstro?'

tekst Tijmen van Zessen

Hij is er best een beetje trots op. In het slechte melkprijsjaar 2009 hoefde Dirk van Rossum de aflossingen niet stop te zetten, terwijl hij nog maar drie jaar geleden het bedrijf overnam. De veehouder uit Goudriaan is door de overname fors gefinancierd en betaalt jaarlijks 6,68 eurocent per kilo melk aan rente. Toch realiseert Van Rossum in zijn studiegroep een bovengemiddelde winst. Vooral dankzij de scherpe bewerkingskosten (betaalde arbeid, loonwerk en mechanisatiekosten). 'De studiegroepbegeleider verwonderde zich erover dat wij met een loods vol machines de laagste bewerkingskosten maakten', herinnert Dirk zich. Zijn vader Herman knikt: 'We geven nog geen 500 euro per jaar uit aan de loonwerker; alleen het frezen van de greppels en het afsteken van de slootkanten doen we niet zelf. In een slecht jaar als 2009 is dat een voordeel: een vervangingsinvestering in een machine kun je wel een jaar opschuiven, maar de loonwerker heb je structureel nodig.' Zeldzaam laag is de post bewerkingskosten van Van Rossum: per kilo melk betaalt de veehouder slechts 2,73 euro, te-

gen 6,60 euro op een gemiddeld bedrijf. 'We zijn zuinig op machines, zetten ze zomer en winter binnen, maar kopen wel altijd nieuwe spullen', legt Dirk uit. Gangbaar onderhoud en reparaties worden zelf uitgevoerd – de Van Rossums zijn technisch zeer vaardig en maakten bijvoorbeeld hun eigen klauwbekapbox. Wie hoge afschrijvingen verwacht bij het uitgebreide machinepark heeft het mis. Deze liggen met 2,64 eurocent per kilo melk maar een fractie boven het gemiddelde. Dirk: 'Onze machines gaan lang mee, met de hark hebben we zeventien jaar gedaan, de trekker voor de voerkar is van 1985 en de vorige kraan achter de trekker is 28 jaar in bedrijf geweest.'

Geen drang om te groeien

Wie rondloopt over het erf in Goudriaan valt het op dat het terrein er verzorgd bijligt. Het bedrijf van de familie Van Rossum is een familiebedrijf pur sang. Vader Herman (67) en Dirk (37) verdelen het werk op het land en bij de koeien, Dirks moeder Henny (65) voert de kalveren – de nuchtere maar liefst viermaal daags – en zijn vrouw Anita (35) bekom-

mert zich om de administratie. Niet alleen wat betreft arbeid is het bedrijf in balans, ook de mestplaatsing is sluitend. Van Rossum produceert jaarlijks met 104 koeien grofweg 870.000 kilo melk. Hij plaatst alle mest op de 62,5 hectare grote huiskavel (13.920 kg melk/ha), die volledig in eigendom is. Vanwege deze balans heeft Van Rossum geen drang om fors te groeien. 'Stel dat ik verdubbel, dan moet ik voor honderd koeien voer kopen en mest afvoeren en ik moet harder lopen of een medewerker inhuren. Ik vraag me af of die kosten opwegen tegen de baten. Het is best leuk om op een beurs te vertellen dat je 200 koeien hebt, maar morgen moet je ze wel zelf weer melken.' Van Rossum ziet de prognose van ruim 15 procent groei na 2015 niet zomaar uitkomen. Onder meer Rabobank voorspelt deze toename in melkproductie. 'Dat betekent ook 15 procent meer mestafzet, 15 procent meer voeraankoop, tegen waarschijnlijk hogere prijzen dan nu het geval is.'

Gestopt met voer mengen

Van Rossum heeft een nuchtere kijk op zijn bedrijf. Grasland vernieuwen is niet nodig en gemengd voeren of mais telen al net zo min. 'De grond leent zich wel om mais te telen, maar zodra ik in de grond ga wroeten, moet ik het werk laten doen. Op onze manier houd ik zowel de loonwerk- als de machinekosten laag. De mais die we voeren, kopen we aan.' Graslandvernieuwing beschouwt Van Rossum als het wegpoetsen van slechte graslandverzorging. Herman is secuur in het vangen van mollen en het bestrijden van onkruid. Het grassenbestand op de

klei- op veengrond is van dien aard dat er her en der wat kruiden, kropbaar en vossestaart tussen het ruwvoer zitten. Volgens Van Rossum biedt dat de gewenste 'prik' in het rantsoen. 'Vorig jaar was de oude blokkenwagen versleten en wilden we overschakelen op gemengd voeren. Vanwege de lange levertijd had ik een voermengwagen van hetzelfde model op proef. Na zes dagen zijn we gestopt met mengen. De prik was na het mengen verdwenen, ook al losten we direct na het laden en ondanks de verticale vijzels, die bekend staan om het niet vermoezen van het voer.'

Van Rossum wijzigde zijn besluit en kocht een eenvoudige blokkendoseerwagen. 'Die kostte 17.000 euro minder en de trekker verbruikt 40 procent minder gasolie. Ik rijd nu zes keer over de voergang heen en weer en krijg daarmee een

homogeen rantsoen van graskuil, maiskuil, bierbostel, perspulp en 1,5 kilo maismeel en sojaschroot.' Dirk en Herman verbazen zich over veehouders die veel grasland vernieuwen, het gras kneuzen tijdens het maaien, vervolgens hakselen met oogsten en mengen tijdens het voeren. 'Zij geven eerst geld uit, waardoor het rantsoen de prik verliest, en moeten vervolgens een paar duizend euro koolzaadstro kopen om de prik weer terug te halen.'

Zitmaaien langs de kuil

Behalve nuchter zijn de Van Rossums ook handig en nauwkeurig. Naast de eigen ontworpen klauwbekapbox vervaardigden ze in de jongveestal eigenhandig een tussenruimte waarin kalfjes in ligboxen met stro liggen. Dit voorkomt het op de roosters liggen bij kalveren die ver-

huizen van het strohok naar de ligboxen met zaagsel. Dirk: 'Na twee weken hebben ze het wel geleerd.' Langs de kuilen staan stalen pijpen in de wal, waarop de banden handig zijn weggerwerkt en opgeruimd. Het gras rondom de kuilen wordt met een zitmaaier verzorgd als het gazon in de voortuin. 'We willen voorkomen dat er ongedierte aan de kuilen knaagt. Dan moet je zorgen dat er geen beschutting mogelijk is.' Aan fokkerij besteedt Van Rossum weinig aandacht – de stierkeuze laat hij over aan het SAP – maar de koe komt allerm minst op de tweede plaats met een gemiddelde vervanging van 20 procent. Herman: 'We zijn heel alert met het plakken van een klosje. Als je daar te lang mee wacht, ben je te laat. En een doosje klosjes kost 65 euro, daar kun je niet voor tobben.' |

Het bedrijf is in balans: een volle stal, voldoende voer en plaatsingsruimte voor mest

